

چکیده

مقاله حاضر سعی در بررسی وضعیت فعلی و آینده غذا و بحث پیرامون امنیت غذایی بشر دارد. روش گردآوری مطالب از طریق مطالعات کتابخانه‌ای انجام گرفته است. در حال حاضر، غذا در دنیا در حد کافی تولید می‌شود. ولی توزیع آن عادلانه نیست که در نتیجه آن معضلات غذایی همچون گرسنگی، سوء تغذیه و بیماری‌های ناشی از کمبود مواد غذایی به وجود آمده است.

به منظور جلوگیری از بروز معضلات فوق، بحث امنیت غذایی مطرح شده است. امنیت غذایی عبارت است از دسترسی انسانها در تمامی اوقات به غذای کافی برای برخورداری از یک زندگی فعال و سالم. امنیت غذایی بشر از عوامل بیشماری تأثیر می‌پذیرد که این عوامل و شاخه‌ها به صورت نظام مند (جامع) با یکدیگر و با امنیت غذایی ارتباط برقرار می‌کنند. عدم کارآیی یک یا چند مورد از این عوامل موجب بروز ناهنجاری و اختلال در سیستم غذایی می‌شود.

از این عوامل مهم می‌توان به رشد جمعیت، توزیع درآمدها، قیمتها، مزیت نسبی محصولات، سیاست دولتها، منابع محیطی اشاره کرد که بر امنیت غذایی تأثیر دارند.

امنیت غذایی و وضعیت غذا در جهان

مهندس ابراهیم مردانی بلداجی دانشجوی کارشناسی ارشد رشته تربیج و

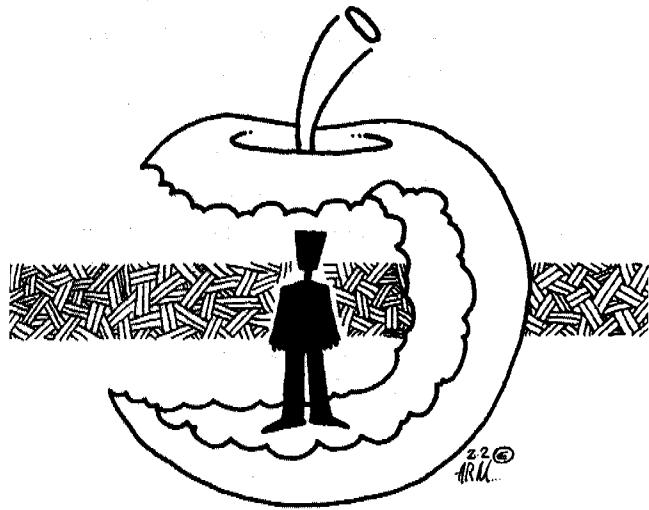
آموزش کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

Email: mardani-emb@yahoo.com

کالج علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

مقدمه

طبق گزارش و اطلاعات موجود، جمعیت جهان در سال ۱۹۹۰ در حدود ۵/۳ میلیارد نفر بوده است و در سال ۲۰۲۵ به ۸/۵ میلیارد نفر خواهد رسید. این روند افزایش جمعیت (۲/۳ میلیارد نفر در ۳۵ سال) تقاضای غذا را به طور قابل توجهی افزایش خواهد داد و در این زمینه، بخش کشاورزی، موظف به پاسخگویی به این نرخ تقاضا خواهد بود.

بدون شک، جهان قرن بیست و یکم با زمانهای گذشته کاملاً متفاوت است. انتظار می‌رود که جهان در قرن حاضر به سوی وضعیتی متراکم، پر حجم و متنوع حرکت نماید. جهان در آینده از شبکه ارتباطات پیشرفته تر و حجمی تری برخوردار خواهد بود.

(Chen and Kates, 1994)

هر اندازه میزان تغییرات و تحولات در جهان امروزی بیشتر باشد، چالشها و پیامدهایی را در برخواهد داشت که هر کدام از آنها، نویددهنده موقوفیتها و خطرات آینده است. انسان به عنوان مجری این دکتر گونهای، خود نیز متأثر از این تغییرات و تحولات می‌باشد.

مسئله غذاء، یکی از چالشهای بسیار مهم و حیاتی قرن حاضر است. طبق نظریه مالتوس، رشد بی‌رویه جمعیت با میزان رشد تولیدات کشاورزی ناها نهانگ است و این رشد بی‌رویه به همراه محدودیت منابع تولیدی، آینده مبهمی را برای تأمین مواد غذایی انسان رقم می‌زند. هر کدام از دولتها برای رویارویی با این نیاز مهم حیاتی، راهکارها و سیاستهای خاصی را به کاربسته‌اند تا امنیت غذایی کشور خود را تأمین نمایند. لازم به ذکر است که عوامل و موضوعاتی متعددی در برقراری امنیت غذایی تأثیرگذارند و دستیابی به این مهم، مستلزم هماهنگی تمامی آنها با مسئله امنیت غذایی است.

هدف مقاله حاضر این است که وضعیت غذایی بشر را در حال حاضر و سالهای آینده تحلیل نماید و امنیت غذایی را از ابعاد مختلف مورد بررسی و کنکاش قرار دهد. روش جمع آوری مطالب نیز بر اساس مطالعات کتابخانه‌ای می‌باشد.

وضعیت مواد غذایی جهان امروز

طبق گزارش و اطلاعات موجود، جمعیت جهان در سال ۱۹۹۰ در حدود ۵/۳ میلیارد نفر بوده است و در سال ۲۰۲۵ به ۸/۵ میلیارد نفر خواهد رسید. (کفرانس فائو در رم، ۱۳۷۶) این روند افزایش جمعیت (۲/۳ میلیارد نفر در ۳۵ سال) تقاضای غذا را به طور قابل توجهی افزایش

جدول شماره(۱): میزان تقاضای غلات در سال ۲۰۲۵

مصرف سرانه (Kg)	توسعه جنوب	کشاورهای جنوب	کشورهای جنوب آسیا	کل جهان	جنوب آسیا	دیگر کشورها
۱۹۸۹-۱۹۹۱						
۶۲۱			۱۳۷	۱۸۲	۲۸۰	۲۳۶
۱۲۵۱			۴۷۴	۱۱۱۷	۲۴۴۳	۴۰۴۳
۷۷۷			۶۵	۲۰۳	۶۸۵	۹۵۲
۲۰۲۵						
۶۲۱			۱۹۰	۲۴۰	۳۶۰	۲۹۶
۱۴۲۲			۱۲۰۷	۱۹۳۹	۳۷۲۶	۶۸۷۲
۸۸۳			۲۳۰	۴۶۵	۱۳۴۱	۲۰۳۶
۸۸۳						

منبع: Alexanderatos and Hean, 1995

(Timmer, 2000.

خواهد داد و در این زمینه، بخش کشاورزی، موظف به پاسخگویی به این نرخ تقاضا خواهد بود.

پیش بینی شده که نرخ و میزان رشد محصولات کشاورزی در ۲۰ سال آینده، سالانه ۱/۸ درصد باشد که این نرخ و میزان رشد در مقایسه با ۲۰ سال گذشته (رشد سالانه ۲/۳ درصد) از آنچه رشد کمتری برخوردار است. (کنفرانس فانو در رم، ۱۳۷۶). به منظور روشن شدن موضوع میزان مصرف سرانه جمعیت جهان، مصرف کل مردم دنیا در سالهای ۱۹۹۱ و ۱۹۸۹ از طریق جدول شماره (۱) مقایسه شده است.

در حال حاضر، غذا به اندازه کافی برای همه تولید می شود؛ ولی به علت توزیع نامتعادل مواد غذایی تولید شده، همگی افراد به صورت مساوی و برابر از این مواد غذایی برخوردار نیستند. (سازمان تحقیقات سیاستهای جهانی غذا، ۱۳۷۶) تفاوت سرانه مصرف غذا در کشورهای پیشرفته و کشورهای کمتر توسعه یافته نیز این عدم اعتدال را به اثبات می رساند به طوری که سرانه مصرف غذا در اروپای غربی و امریکای شمالی به ترتیب ۳۵۰۰ و ۳۶۰۰ کالری در روز می باشد در صورتی که در آفریقا، هند و بنگلادش به ترتیب ۲۱۰۰ و ۲۲۰۰ کالری در روز گزارش شده است. (کنفرانس فانو در رم، ۱۳۷۶)

الف) تاریخچه امنیت غذایی

جouامع و دولتها در طول قرن بیستم دریافتند که بحث امنیت، مفهوم حالت سنتی خود را از دست داده است. در گذشته به امنیت، بیشتر از دیدگاه نظامی توجه می شد. در حال حاضر، بحث امنیت، علاوه بر آنچه در گذشته بوده در حوزه های متفاوتی نیز مطرح است. مثل امنیت

عدم اعتدال در توزیع مواد غذایی موجب بروز نارسایهای در تعذیه انسانها شده است. این نارسایهای عبارت اند از: (Chen and Kates, 1994)

۱- بی غذایی و قحطی

۲- سوء تغذیه

۳- کمبود ریز مغزی ها (میکرو نوتریونتها)

۴- بیماریهای ناشی از خلا موارد غذایی

غالباً سوء تغذیه و مشکلات غذایی در کشورهای در حال توسعه دیده می شود. کشورهای توسعه یافته به دلیل بهره مندی از سیستم غذایی فعال و پر بازده، کمتر با مشکلات غذایی کشورهای در حال توسعه مواجه می شوند. پیش بینی شده که در سال ۱۳۷۷، ۲۰۱۰ میلیون نفر به سوء تغذیه مزمن مبتلا می شوند و در حال حاضر، ۷۸۱ میلیون نفر دچار سوء تغذیه مزمن هستند. (کنفرانس فانو در رم، ۱۳۷۶)

امنیت غذایی

با بروز مشکلات غذایی همچون قحطی، سوء تغذیه، بیماریهای ناشی از تعذیه نادرست و ناکافی و همچنین با بهبود شرایط اقتصادی دولتها، اندک اندک مفاهیم جدیدی وارد ادبیات مواد غذایی شده است. مفاهیم و اندیشه هایی همچون تعذیه کافی و مناسب، گرایش به مواد غذایی تجملی، تأمین مواد غذایی توسط دولتها و... نمونه هایی از این مفاهیم و اندیشه های جدید می باشند که شاید مهمترین اینها، مباحثه متعلق به مسئله امنیت غذایی باشد.

برای امنیت غذایی تعاریف گوناگونی ذکر نموده اند، که در ذیل به دو تعریف اشاره می شود:

۱) امنیت غذایی زمانی وجود دارد که انسانها در همه اوقات به غذا دسترسی فیزیکی و اقتصادی داشته باشند تا بتوانند نیازهای غذایی خود را برای بهره مندی از یک زندگی سالم و پر بازده برطرف نمایند.»(۲۸۵)

در حال حاضر، غذا به اندازه کافی برای همه تولید می شود؛ ولی به علت توزیع نامتعادل مواد غذایی تولید شده، همگی افراد به صورت مساوی و برابر صورت افراد و اعضای خانواده ها به مواد غذایی کاربرد غذا در میان جیره غذایی، آب و مراقبتهای بهداشتی چند بعدی بودن مسئله امنیت غذایی، نیاز به هماهنگی بین موضوع ها و مباحثت مختلفی را پدیدمی آورد که امنیت غذایی به همراه این موضوع ها و مباحثت همانند یک سیستم با یکدیگر ارتباط می یابند. در ذیل به ارتباط تعدادی از مباحثت با مسئله امنیت غذایی اشاره می شود.

اقتصادی، امنیت اجتماعی و... امنیت غذایی که خود نوعی از امنیت اقتصادی اجتماعی می‌باشد به طور جدی در نیمه دوم قرن بیستم مورد توجه قرار گرفت.

اولین تلاش جدی برای دستیابی به امنیت غذایی به تشكیل کنفرانس جهانی غذا در سال ۱۹۷۴ بر می‌گردد. سپس در کنفرانس بین المللی تغذیه در سال ۱۹۹۲ برای اولین بار، امنیت غذایی و مسائل آن به صورت یک نظریه تدوین شد و در حال حاضر از داغترین و مهمترین مباحث حوزه علوم کشاورزی می‌باشد. (سازمان تحقیقات سیاستهای جهانی غذا، ۱۳۷۶)

ب) سطوح امنیت غذایی

معمولًا دولتها سعی می‌کنند که امنیت غذایی مردم جامعه را در سطوح مختلفی برقرار نمایند. امنیت غذایی شامل سطوح زیر است:

(۱) سطح ملی و منطقه‌ای

(۲) سطح خانوادگی و فردی

(۱) سطح ملی و منطقه‌ای: دولتها در این سطح به برقراری امنیت غذایی برای جمیعت ملی به منظور رفع نیازهای این جمیعت تأمیل بیشتری دارند. در این سطح، امنیت غذایی در سطح کلان جمیعت ایجاد

و برقرار می‌شود.
۲) سطح خانوادگی و فردی: هدف در این سطح، برآوردن نیازهای غذایی خانواده‌ها و اعضای آنهاست. عواملی همچون بازار مواد غذایی، قیمتها، شبکه‌های حمل و نقل، تسهیلات ابزارداری و... بر امنیت غذایی خانواده‌ها و افراد تأثیر می‌گذارند. (Chen and Kates, 1994)

تامین امنیت غذایی در سطح ملی و منطقه‌ای به معنای وجود امنیت در سطح خانواده‌ها و افرادنیست؛ زیرا ممکن است غذا به طور عادلانه در بین خانواده‌ها و اشخاص توزیع نشده باشد. (سازمان تحقیقات سیاستهای جهانی غذا، ۱۳۷۶)

ج) امنیت غذایی و «عرضه و تقاضا»

عرضه و تقاضای مواد غذایی دارای رابطه تنگاتنگی با برقراری امنیت غذایی است به طوری که دو برنامه برای عرضه و تقاضای مواد غذایی طراحی شده است. برنامه تقاضا دارای مضمون زیر است:

تقاضای مواد غذایی از سوی انسانها در ۴۰ سال آینده، چالشی است که کشاورزی جهان با آن مواجه است. مضمون برنامه عرضه نیز عبارت است از:

اینکه کشاورزی دنیا قادر به افزایش عرضه مواد غذایی خواهد بود که بتواند پاسخگوی تقاضای بشر با هزینه اقتصادی و محیطی مطلوب باشد. (Crosson and Anderson, 1994)

پنج منبع اساسی برای عرضه مواد غذایی عبارت اند از: زمین، آب، ذخایر زنگی، عوامل اقلیمی و دانش. در قابلیت جایگزینی این منابع، اگر نرخ عرضه منبع دانش و اطلاعات ثابت در نظر گرفته شود، دیگر منابع مؤثر در تولید مواد غذایی، هزینه‌های محیطی و اقتصادی تولید را به طور فراینده‌ای افزایش خواهند داد؛ ولی منبع دانش و اطلاعات می‌تواند به جای چهار منبع دیگر از یک طریق پایدار و با هزینه‌های محیطی و اقتصادی مفروض به صرفه، تولید برنامه تقاضا را پاسخگو باشد. (Crosson and Anderson, 1994)

برای درک میزان تقاضای بشر در حال حاضر و آینده، داده‌های جدول شماره ۲ ارائه دهنده اطلاعات مفیدی هستند.

د) امنیت غذایی و «رشد اقتصادی» توزیع برابر درآمدها و «پایداری قیمتها»

سه مسئلله اقتصادی بر امنیت غذایی به صورت تلفیقی اثر می‌گذارند. این سه عامل شامل رشد اقتصادی، توزیع برابر درآمدها و پایداری قیمت مواد غذایی می‌شود.

اقتصاد پویا، اقتصادی است که از رشدی برخوردار باشد و در نتیجه آن درآمدها افزایش یابند. حال اگر درآمدها از توزیع عادلانه‌ای برخوردار باشند و قیمت مواد غذایی از نوسانات کمی برخوردار گردد، امنیت غذایی جامعه تأمین می‌شود. در واقع، این سه عامل اقتصادی، اگر با یکدیگر هماهنگ عمل نمایند، ضریب دستیابی به امنیت غذایی به مراتب بیشتر افزایش می‌یابد. (Timmer, 2000)

هنگامی که قیمت محصولات کشاورزی و مواد غذایی بالا باشد، فرد درآمد بیشتری نیاز دارد تا بتواند خود را از خط فقر و گرسنگی دور نگاه دارد. نوسان قیمتها، شوکهای متفاوتی بر سیستم مواد غذایی

اولین تلاش جدی برای دستیابی به امنیت غذایی به تشكیل کنفرانس جهانی غذا در سال ۱۹۷۴ بر می‌گردد. سپس در کنفرانس بین المللی تغذیه در سال ۱۹۹۲ برای اولین بار، امنیت غذایی و مسائل آن به صورت یک نظریه تدوین شد و در حال حاضر از داغترین و مهمترین مباحث حوزه علوم کشاورزی می‌باشد.

(تولید، عرضه و تقاضا) وارد می کند که بنابر ماهیت این نوسانات قیمتی، اثرات مطلوب و نامطلوبی بر این سیستم وارد می شود. (Timmer, 2000)

۵) امنیت غذایی و «مزیت نسبی و واردات مواد غذایی»

برای مزیت نسبی، تعاریف متعددی آورده شده است. در ذیل به دو تعریف مهم اشاره می شود:

(۱) توانایی یک کشور در تولید و صدور با هزینه ای ارزان.

(۲) مزیت نسبی برای یک کشور در تولید کالایی است که هزینه فرصت از دست رفته، نسبت به کالاهای دیگر کمتر است. (نادری، ۱۳۷۱)

در واقع، مزیت نسبی به دنبال دستیابی به دو هدف عمده است: (۱) بالاترین هزینه (۲) کمترین هزینه. کشورهای مختلف با تکابر مزیت نسبی محصولات و کالاهای خود، سعی در برقراری امنیت و خودکفایی غذایی می کنند. کشورها با احتساب بالاترین بازدهی محصول، در جهت تولید آن محصول اقدام می کنند و سپس با استفاده از درآمد کالایی با مزیت، نسبت به واردات و تولید سایر محصولات ضروری به فعالیت می پردازند.

عوامل تعیین کننده مزیت نسبی سه دسته می باشد. این عوامل در سه زمینه تولید، صدور یا عرضه و تقاضا دیده می شوند که عبارت اند از:

(۱) در زمینه تولید: اگر عوامل تولیدی همچون نیروی انسانی، سرمایه، منابع طبیعی و فن آوری با کارآیی و هزینه مطلوب در دسترس باشند، کالا و محصول مورد نظر از مزیت برخوردار است.

(۲) در زمینه صدور یا عرضه: فاصله مکانی بازار مصرف از محل

جدول شماره (۲): مصرف غلات کشورهای کمتر توسعه یافته و توسعه یافته

۱۹۸۸-۸۹ (میلیون تن) ۲۰۰۰ (میلیون تن)

	۱۹۸۸-۸۹ (میلیون تن)	۲۰۰۰ (میلیون تن)
گندم	۷۷۰	۲۶۶
برنج	۶۳۴	۳۰۹
غلات درشت	۹۶۴	۳۰۰
کل	۲۳۵۰	۸۷۵

کشورهای کمتر توسعه یافته:

گندم

برنج

غلات درشت

کل

کشورهای توسعه یافته:

کل

* منبع: (Crosson and Anderson, 1994)

جدول شماره (۳): میزان واردات غلات چین در سال ۲۰۲۰

تغیریت ملایم و کند منابع (میلیون تن)

نحو وشد درآمد (%)

	۲۰۲۰	۱۹۹۷	۱۹۸۷	۱۹۷۰
۲۵				
۲۰				
۱۵				
۱۰				
۵				
۰				
-۵				
-۱۰				
-۱۵				
-۲۰				
-۲۵				
-۳۰				
-۳۵				
-۴۰				
-۴۵				
-۵۰				
-۵۵				
-۶۰				
-۶۵				
-۷۰				
-۷۵				
-۸۰				
-۸۵				
-۹۰				
-۹۵				
-۱۰۰				
-۱۰۵				
-۱۱۰				
-۱۱۵				
-۱۲۰				
-۱۲۵				
-۱۳۰				
-۱۳۵				
-۱۴۰				
-۱۴۵				
-۱۵۰				
-۱۵۵				
-۱۶۰				
-۱۶۵				
-۱۷۰				
-۱۷۵				
-۱۸۰				
-۱۸۵				
-۱۹۰				
-۱۹۵				
-۲۰۰				
-۲۰۵				
-۲۱۰				
-۲۱۵				
-۲۲۰				
-۲۲۵				
-۲۳۰				
-۲۳۵				
-۲۴۰				
-۲۴۵				
-۲۵۰				
-۲۵۵				
-۲۶۰				
-۲۶۵				
-۲۷۰				
-۲۷۵				
-۲۸۰				
-۲۸۵				
-۲۹۰				
-۲۹۵				
-۳۰۰				
-۳۰۵				
-۳۱۰				
-۳۱۵				
-۳۲۰				
-۳۲۵				
-۳۳۰				
-۳۳۵				
-۳۴۰				
-۳۴۵				
-۳۵۰				
-۳۵۵				
-۳۶۰				
-۳۶۵				
-۳۷۰				
-۳۷۵				
-۳۸۰				
-۳۸۵				
-۳۹۰				
-۳۹۵				
-۴۰۰				
-۴۰۵				
-۴۱۰				
-۴۱۵				
-۴۲۰				
-۴۲۵				
-۴۳۰				
-۴۳۵				
-۴۴۰				
-۴۴۵				
-۴۵۰				
-۴۵۵				
-۴۶۰				
-۴۶۵				
-۴۷۰				
-۴۷۵				
-۴۸۰				
-۴۸۵				
-۴۹۰				
-۴۹۵				
-۵۰۰				
-۵۰۵				
-۵۱۰				
-۵۱۵				
-۵۲۰				
-۵۲۵				
-۵۳۰				
-۵۳۵				
-۵۴۰				
-۵۴۵				
-۵۵۰				
-۵۵۵				
-۵۶۰				
-۵۶۵				
-۵۷۰				
-۵۷۵				
-۵۸۰				
-۵۸۵				
-۵۹۰				
-۵۹۵				
-۶۰۰				
-۶۰۵				
-۶۱۰				
-۶۱۵				
-۶۲۰				
-۶۲۵				
-۶۳۰				
-۶۳۵				
-۶۴۰				
-۶۴۵				
-۶۵۰				
-۶۵۵				
-۶۶۰				
-۶۶۵				
-۶۷۰				
-۶۷۵				
-۶۸۰				
-۶۸۵				
-۶۹۰				
-۶۹۵				
-۷۰۰				
-۷۰۵				
-۷۱۰				
-۷۱۵				
-۷۲۰				
-۷۲۵				
-۷۳۰				
-۷۳۵				
-۷۴۰				
-۷۴۵				
-۷۵۰				
-۷۵۵				
-۷۶۰				
-۷۶۵				
-۷۷۰				
-۷۷۵				
-۷۸۰				
-۷۸۵				
-۷۹۰				
-۷۹۵				
-۸۰۰				
-۸۰۵				
-۸۱۰				
-۸۱۵				
-۸۲۰				
-۸۲۵				
-۸۳۰				
-۸۳۵				
-۸۴۰				
-۸۴۵				
-۸۵۰				
-۸۵۵				
-۸۶۰				
-۸۶۵				
-۸۷۰				
-۸۷۵				
-۸۸۰				
-۸۸۵				
-۸۹۰				
-۸۹۵				
-۹۰۰				
-۹۰۵				
-۹۱۰				
-۹۱۵				
-۹۲۰				
-۹۲۵				
-۹۳۰				
-۹۳۵				
-۹۴۰				
-۹۴۵				
-۹۵۰				
-۹۵۵				
-۹۶۰				
-۹۶۵				
-۹۷۰				
-۹۷۵				
-۹۸۰				
-۹۸۵				
-۹۹۰				
-۹۹۵				
-۱۰۰۰				

* منبع: (Rozelle and Rosenberg, 1997.P 196)

نتیجه گیری

با توجه به مباحث فوق و اطلاعات ارائه شده، مسائل و معضلات غذایی به طور مشخص و برجسته‌ای در کشورهای در حال توسعه مشاهده می‌شوند. این کشورها در آینده، مسیر سخت و پرساده‌ای را در رسیدن به امنیت غذایی پیش رو دارند.

امنیت غذایی متأثر از عوامل (فکتورها) بیشماری همچون رشد جمعیت، توزیع درآمدها، قیمتها، مزیت نسبی کالاهای و محصولات، سیاستهای اصولی و منطقی، فن اوربیهای پیشرفته و... می‌باشد. یکترکیب مناسب و اصولی از این فاکتورها در برقراری امنیت غذایی موردنیاز است. عوامل موثر بر امنیت غذایی به طور نظام مند و جامع (سیستماتیک) با یکدیگر در گیر می‌شوند و عدم کارآیی هر کدام از آنها موجب بروز ناهنجاری و اختلال در سیستم غذایی می‌شود.

در پایان اشاره به این نکته ضروری است که در قرن ۲۱ قدرت سیاسی، اقتصادی دولتها به میزان تأمین مواد غذایی مردم کشورشان بستگی دارد.

منابع و مأخذ

- (۱) براون، ل.ر. (۱۳۶۸). بیان تها (ترجمه: ابوالقاسم جزایری). تهران: مرکز نشر دانشگاهی.
(۲) سازمان تحقیقات سیاستهای جهانی غذا. (۱۳۷۶). بررسی امنیت غذایی و عرضه غذا در جهان (ترجمه: بوران مالمیر). تهران: وزارت کشاورزی، معاونت برنامه‌ریزی و پژوهشی، موسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی.
(۳) کافرانس، فانو در رم (۱۳۷۶). کشاورزی به سوی سال ۲۰۱۰. (ترجمه: دفتر توسعه و تولید برنامه‌های ترویجی و انتشارات فنی) تهران: دفتر توسعه و تولید برنامه‌های ترویجی و انتشارات فنی.

- (۴) فاطمی، ح. (۱۳۶۲). گرسنگی ارمغان استعمار. تهران: شرکت سهامی انتشار نادری، الف (۱۳۷۱). مزیت نسبی و توسعه صادرات در ایران. تهران: موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی.

منابع انگلیسی

- 6) Alexanderatos, N and Hean, H.D. (1995). World consumption of cereals: will it double by 2025? *Food Policy*, 20 (4), 359-366.
7) Braun, J.V. (1995). Agricultural commercialization: impacts...*Food Policy*, 20 (3), 187-202.
8) Chen, R.S and Kates, R.W. (1994). World food security: prospects and trends. *Foodpolicy*, 19 (2), 192-208.
9) Crosson, P and Anderson, T.R.(1994). Demand and supply: trends in global agriculture. *Food Policy*, 19 (2), 105 - 119.
10) Jones, s. (1995). Food market reform: The changing role of states.*Food Policy*, 20 (6), 551 - 559.
11) Rozelle, s and Rosenberg, M.W (1997). China's past, present: *FoodPolicy*, 22 (3), 191 - 200.
12) Timmer, C.P.(2000). The macro dimensions of food security... *FoodPolicy*, [on line] 25 (2000).available on the: www.Elsevier.com/locate/foodpol, 283 - 295.

و) امنیت غذایی و استعمار

اگرچه در حال حاضر، کشورهای استعماری به منظور چپاول کشورها از شیوه‌های سنتی استعمار استفاده نمی‌کنند، ولی از طریق بکسری روابط نامرئی و محکم، این استعمار را به صورت پنهان برقرار می‌کنند. فعالیتهای مثل: اعطای کمکهای غذایی، تسلط بر علم و فن اوری، کنترل بازارهای جهانی و... از جمله این روابط استعماری به شمار می‌آیند. امنیت غذایی کشورهای در حال توسعه با توجه به تأثیر این گونه روابط استعماری، همواره دستخوش تغییرات و تحولات متعددی می‌شود. (فاطمی، ۱۳۶۲)

ز) امنیت غذایی و «تجاری سازی کشاورزی»

انتظار می‌رود که فرآیند تجاری سازی کشاورزی با افزایش درآمدها، رفاه، امنیت غذایی وضعیت تغذیه را بهبود دهد. اما سوال در اینجاست که این درآمدها چگونه باید در میان گروههای اجتماعی اقتصادی توزیع شوند هرچند تجاری سازی کشاورزی از ارکان رشد اقتصادی دولتها به شمار می‌آید: ولی شواهد و قرائن بیانگر اثرات معکوس این فرآیند بر فقر است. (Braun, 1995)

کشاورزی تجاری در صورت اعمال برنامه‌های اصلاحی اقتصادی مناسب در کشورهای در حال توسعه درآمدها را افزایش می‌دهد. درنتیجه، این افزایش درآمد، امنیت غذایی و شرایط تغذیه مردم بهبود پیدامی کند. از این گونه برنامه‌های اصلاحی می‌بایست به اصلاحات ساختار بازارهای غذایی و تقسیم درآمدهای تحصیل شده از این فرآیند در میان فقر اشاره کرد. (Beraun, 1995, Jones, 1995)

ح) امنیت غذایی و مدیریت «منابع طبیعی»

در حال حاضر به علت جمعیت بالای کره زمین باید منابع بیشتری برای پاسخگویی به نیازهای غذایی بشر اختصاص داده شود. با اختصاص منابع بیشتر بویژه منابع محیطی و طبیعی، زمینه تخریب و آلودگی این منابع بیشتر فراهم می‌گردد.

از محدودترین منابع طبیعی می‌توان به زمین اشاره کرد. در حال حاضر با گسترش زمینهای کشاورزی در اراضی با پوشش نازک خاک سطحی، زمینه گسترش زمینهای کشاورزی در اراضی با پوشش نازک خاک ضروری است تا با توجه به محدودیت گسترش فیزیکی اراضی زیرکشت، با به کارگیری فن اوربیهای مناسب، بهره‌وری و بازدهی از اراضی زیرکشت فعلی را افزایش داد. (براون، ۱۳۶۸)

طبق مطالعات مختلف، الگویی (مدل) طراحی شده که میزان واردات غلات چین را در دو زمینه رشد درآمد و روند تخریب نشان می‌دهد. جدول شماره ۳، میزان واردات غلات چین را در سال ۲۰۲۰ با توجه به تأثیر نرخهای متفاوت رشد در آمد و روند تخریب منابع نشان می‌دهد.

به عنوان مثال در رشد درآمدی ۴/۵ درصد و در یک روند تخریب کنند، میزان واردات غلات ۲۵ میلیون تن و در رشد درآمدی ۷ درصد و یک روند تخریب شدید، میزان واردات ۸۷ میلیون تن برآورد شده است.